

■ ■ ■ Jack van Santen, Coördinator opleidingen DVS'33 Ermelo:

“Ondanks tweede winst Rinus Michels Award nog altijd niet verzadigd”

■ Als eerste amateurclub van Nederland wist DVS'33 uit Ermelo voor de tweede keer in de geschiedenis van de Rinus Michels Awards de prijs voor beste amateurjeugdopleiding van Nederland te winnen. In 2015 won de club de prijs en in 2019 werd de club opnieuw bekroond. Jack van Santen legt uit waar de club sinds de eerste prijs allemaal aan gewerkt heeft en wat er voor de komende jaren nog op de agenda staat.

■ Tekst: Tom Druppers | Beeld: Richard Lentjes & DVS'33 Ermelo

Een beetje onwerkelijk was het wel, zo vertelt Van Santen. Toen de clubman in hart en nieren in 2015 de Rinus Michels Award won was dat een mooie bevestiging van het vele werk dat Van Santen en heel veel andere vrijwilligers verzet hadden. In 2006 was de club al eens genomineerd, maar toen ging de prijs aan de Ermelonaren voorbij. Des te groter was dan ook de verrassing toen Van Santen op een doordeweekse dag, ergens in april, gebeld werd met de mededeling dat DVS'33 opnieuw genomineerd was. Uiteindelijk viel de club

opnieuw in de prijzen, nadat het van de aanwezige stemmers de meeste stemmen had ontvangen, ten faveure van Excelsior'31 uit Rijssen en het Haagse Quick.

Begeleiding en ondersteuning

“Dat hadden we absoluut niet verwacht, nee”, aldus Van Santen. “Het hele jaar werk je met

z'n allen met maar één doel: het zo goed mogelijk laten functioneren van de jeugdafdeling. Natuurlijk is het best prestigieus, zo'n award, maar je bent er niet bewust mee bezig. Het belangrijkste is in te allen tijden dat we als technisch kader het onze teams, spelers en trainers gedurende het seizoen zo goed mogelijk begeleiden en ondersteunen.”

‘NATUURLIJK IS HET BEST PRESTIGIEUS, ZO'N AWARD, MAAR JE BENT ER NIET BEWUST MEE BEZIG’

Dat daar veel aandacht naar uitgaat blijkt direct, als Van Santen enthousiast begint te vertellen over nieuwe initiatieven, die er dit seizoen zijn ontplooid bij de club uit Ermelo. Op de dag van dit interview worden er maar liefst drie bekerfinales gespeeld door teams van DVS'33 en is hij al in alle vroegte op de club om alle wedstrijden te volgen. Gelukkig heeft hij – tussen de wedstrijden door – nog wel even tijd om het verhaal van de ontwikkeling jeugdopleiding van DVS'33 te kunnen vertellen.

Innovaties

“Toen we in 2016 wegrepen uit Zwolle met de delegatie van DVS'33 zeiden we tegen elkaar dat we eigenlijk voor ons gevoel pas op dertig procent van ons kunnen zaten”, zo vervolgt Van Santen. “We verwachten van onze spelers en trainers dat ze steeds opzoek gaan naar nieuwe handvatten, om zichzelf te kunnen blijven ontwikkelen. Dan moeten wij daarin als technisch kader natuurlijk wel het goede voorbeeld geven en daarom proberen we steeds te kijken naar innovaties binnen de voetballerij.”

Werken met biologische leeftijd

Eén van de initiatieven is het werken in de praktijk met biologische leeftijd. Een relatief nieuw fenomeen in het voetbal, dat de laatste jaren aan bekendheid begint te winnen. Veel clubs worstelen echter met het feit dat ze op de hoogte zijn van een begrip als biologische leeftijd, maar dat ze hier in de praktijk maar

moeilijk een oplossing voor hebben. DVS'33 liep daar in eerste instantie ook tegenaan, maar mede dankzij de goede samenwerking met Vitesse – DVS'33 is convenantclub – werd er een oplossing gevonden.

“Bij de start van het nieuwe seizoen hebben we onze spelers van de J013-1, J014-1 en J015-1 volgens het Peak Height Velocity-model laten testen. Daar kwam vervolgens de biologische leeftijd uit en op die manier kregen we dus inzicht in de daadwerkelijke biologische leeftijd van spelers. Daarna hebben we de kalenderjaar leeftijd losgelaten en hebben we drie groepen gemaakt van spelers die in een zelfde fysiek stadium zitten.”

In competitieverband was het niet mogelijk om deze groepen aan te houden, omdat de KNVB in dat opzicht nog wel gewoon werkt met indelingen volgens het kalenderjaar. Dat houdt in dat spelers uit het geboortjaar 2005 allemaal tegen- en met elkaar spelen. “Maar dat weerhield ons er niet van om er toch mee aan de slag te gaan. Een keer per twee weken wordt er sinds dit seizoen getraind in groepssamenstellingen, gebaseerd op de biologische leeftijd.”

Het werken met biologische leeftijd is een voorbeeld van de manier waarop DVS'33 haar eigen jeugdopleiding steeds opnieuw probeert uit te vinden en – misschien nog wel belangrijker – probeert aan te passen aan de laatste ontwikkelingen binnen het moderne voetbal. Binnen DVS'33 wordt dat als iets positiefs ervaren. Van Santen krijgt nog altijd goede signalen van trainers, spelers en ouders. “Ik denk dat het komt omdat spelers op een wat andere manier getest worden, omdat de voetbalomgeving natuurlijk is veranderd. Een voetballer die – door een fysieke achterstand- tijdens trainingen of wedstrijden met zijn eigenlijke team minder ruimte of tijd heeft voor het maken acties ervaart dat het nu opeens wel kan, omdat hij niet meer de kleinste is. Andersom stelt het vroegrijpe spelers juist voor een andere uitdaging. Zij kunnen niet meer leunen op hun fysieke voorsprong en worden dus aangespoord om meer gebruik te maken van hun technische vaardigheden. Zo snijdt het mes dus aan beide kanten”, zo zegt Van Santen.

Wat is de biologische leeftijd?

Kinderen in de leeftijd tussen 13 en 16 jaar hebben te maken met de groeispuurt. Dat is een van de kenmerken van de pubertijd en een gegeven waar ook het jeugdvoetbal mee te maken heeft. Bij teams in die leeftijdscategorieën zijn vaak grote verschillen in fysiek waarneembaar, omdat kinderen weliswaar geboren zijn in het zelfde kalenderjaar, maar er een groot verschil kan zijn in de ontwikkeling van de biologische leeftijd.

Zo kan een voetballer van 13 jaar, die in een vergevorderd stadium van de groeispuurt zit, op fysiek vlak al dusdanig volgroeid zijn dat hij behoefte heeft aan een andere fysieke prikkel. Omgekeerd kan het zo zijn dat een 15 jarige speler zijn groeispuurt nog moet krijgen en in fysiek opzicht nog achterloopt op zijn leeftijdsgenoten. In voetballend opzicht kan hij hierdoor geremd worden, waardoor hij niet – of in mindere mate – in staat is zichzelf te ontwikkelen.

Sommige clubs kijken daardoor naar de biologische leeftijd, die wordt bepaald door te kijken naar de fysieke en motorische ontwikkeling en de kalenderjaarleeftijd los te laten. Op die manier ondervinden spelers gelijkmatige weerstand, omdat zij samenspelen met teamgenoten die in een gelijk stadium van fysieke ontwikkeling zitten.

Project Gelijke Kansen Jeugdvoetbal

Onlangs lanceerde de KNVB het Project Gelijke Kansen, waarmee de voetbalbond probeert te ageren tegen het feit dat veel (amateur)clubs in een vroeg stadium selecteren. Een gevolg hiervan is dat slechts een zeer gering aantal jeugdspelertjes binnen een vereniging training krijgt van een gediplomeerde trainer en er dus geen sprake is van gelijke kansen. Spelers uit breedteteams bouwen daardoor een achterstand op, waardoor er dus geen sprake is van gelijke kansen.

Het beoordelen van het niveau van jonge voetballertjes is – zo blijkt al diverse wetenschappelijke onderzoeken – gewoon hartstikke moeilijk. Dit wordt bemoeilijkt door verschillen in de al eerder in dit artikel benoemde biologische leeftijd. Met het Project Gelijke Kansen Jeugdvoetbal stelt de KNVB als doel om en breder scala aan jeugdspelers te voorzien van goede training en oefenstof, waardoor eenieder in staat is zijn of haar potentieel te bereiken.

Een initiatief dat door Van Santen wordt toegejuicht. Bij DVS'33 is men op dat vlak voorloper. Vorig jaar al startte de club met een zelfde soort project in de onderbouw. "Daarin werken we, per leeftijdsgroep, met een hoofdtrainer en een x-aantal co-trainers. Ieder team traint twee keer per week, zowel de J011-1 als de J011-4, en krijgt dezelfde oefenstof aangereikt. Dat is de

**'IN DE ONDERBOUW
KRIJGEN ALLE SPELERS
VAN DVS'33 DEZELFDE
OEFENSTOF AANGEREIKT'**

verantwoordelijkheid van de hoofdtrainer, die op zijn beurt weer de co-trainers binnen zijn leeftijdsgroep aanstuurt en begeleidt."

Trainers laten rouleren

"In het verleden was het zo dat – mede door een gebrek aan vrijwilligers – spelers uit de breedteteams afhankelijk waren van een welwillende vader, die ze maar een beetje bezighield. Daar zijn we vanaf gestapt. Het

zorgde voor een enorme scheefgroei in het niveau van de trainingen. De trainers van de verschillende teams rouleren vanaf dit seizoen tijdens trainingen binnen de leeftijdsgroep. Enerzijds is dat goed voor hen, omdat ze geprikkeld worden om steeds te werken met andere spelers, met allerlei verschillende belevingsniveaus. Bovendien staat er bij de breedteteams dus ook eens in de zoveel tijd een gediplomeerde trainer voor de groep, dat zorgt voor meer gelijke kansen."

"Natuurlijk zijn er nog steeds verschillen. Zo moedigen we trainers aan om de oefenstof wel aan te passen aan het niveau van de spelersgroep. Het niveau bij het eerstelijns team van een leeftijdsgroep ligt hoger dan dat van een breedteteam. Als trainer moet je dat

gekscherend dat we alvast een nieuwe interviewafspraken voor 2023 kunnen maken, omdat DVS'33 dan waarschijnlijk wéér in de prijzen valt. Van Santen tempert de verwachtingen, maar prijst de sfeer binnen zijn club, waar hij al sinds 2003 deel uitmaakt van het technisch kader: "Ik ben weliswaar eindverantwoordelijke, maar slechts een radartje in het geheel. We zijn hier met z'n allen flink voetbalgek, maar proberen onze passie wel te vertalen naar concrete ideeën. Doordat er wel een gevoel van 'samen doen' heerst, lukt dat ons meestal vrij goed en ik hoop dat we dat de komende jaren kunnen voortzetten." Dat DVS'33, ondanks de twee uitverkiezingen, nog altijd niet verzadigd is, blijkt als Van Santen alweer begint over plannen voor het nieuwe seizoen.

herkennen en de oefenvorm daarop aanpassen, door de speelruimte te vergroten of juist te verkleinen." Om die reden wordt er binnen DVS'33 nog wel geselecteerd op het huidige niveau van spelers en wordt er dus niet binnen de verschillende teams constant gerouleerd van samenstelling. "Dat vinden wij niet wenselijk, omdat er ook op jonge leeftijd al sprake is van grote niveaoverschillen. Wanneer je dat allemaal gaat mixen zijn de verhoudingen zoek en zal je zien dat de – op dat moment – minder getalenteerde spelers veel minder in het spel worden betrokken."

gedurende het seizoen al beetje voor beetje gescout. "Als we dan zien dat een speler uit een breedteam zich spectaculair ontwikkelt is het een logische zet om hem eens tijdje mee te laten doen met een hoger team. De speler heeft dan alle tijd om zich te meten met spelers van een gelijkwaardig niveau. Daarmee voorkomen we eveneens dat we aan het eind van de rit alle spelers nog eens moeten bekijken."

Radartje in het geheel

Aan het eind van het gesprek stel ik

"Om de onderlinge samenwerking tussen trainers van verschillende teams te bevorderen zijn we bezig met de inrichting van een speciale ruimte hiervoor. Onlangs waren we bij Vitesse en daar is er een kamer waar trainers voor trainingen of wedstrijden bijeenkomen en onder het genot van een bakkie koffie de ruimte hebben om te sparren over allerlei zaken. Dat willen wij nu ook graag realiseren."

Door de trainers regelmatig een andere groep te laten trainen, zien zij bovendien ook de ontwikkeling binnen de andere teams van de leeftijdsgroep. Op die manier wordt er eigenlijk

'OM DE ONDERLINGE SAMENWERKING TUSSEN TRAINERS TE STIMULEREN ZIJN WE BEZIG MET DE INRICHTING VAN EEN SPECIALE TRAINERSKAMER'

